

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2010 r.

w sprawie świadectw służby funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) dane, które należy podać w świadectwie służby, zwanego dalej „świadectwem”;
- 2) wzór świadectwa;
- 3) tryb wydawania i prostowania świadectwa;
- 4) tryb przyznawania odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa.

§ 2.

1. Świadectwo wydane funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, zawiera informacje niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku służbowego oraz uprawnień z ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego, dotyczące:

- 1) okresu pełnienia służby;
- 2) zajmowanego ostatnio stanowiska służbowego;
- 3) podstawy prawnej ustania stosunku służbowego;
- 4) sposobu rozliczenia funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy;
- 5) okresu urlopu bezpłatnego i wychowawczego wykorzystanego w trakcie służby i podstawy prawnej jego udzielenia;
- 6) okresu urlopu zdrowotnego, szkoleniowego i okolicznościowego;

- 7) okresu zwolnienia od zajęć służbowych w celu osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym chorym członkiem rodziny, w rozumieniu przepisów, o których mowa w art. 152 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy;
- 8) wykorzystania zwolnienia od zajęć służbowych, przewidzianego w art. 188 Kodeksu pracy, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy;
- 9) potrąceń z uposażenia, na zasadach określonych w art. 228 ustawy, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy;
- 10) okresu pozostawania poza służbą, za który przyznano świadczenie, o którym mowa w art. 223 ust. 3 ustawy;
- 11) danych, zamieszczonych na żądanie funkcjonariusza, zgłoszonych przed dniem wydania świadectwa o:
 - a) wysokości i składnikach uposażenia,
 - b) stanowiskach służbowych zajmowanych w trakcie pełnienia służby,
 - c) kwalifikacjach uzyskanych w trakcie pełnienia służby,
 - d) udzielonych wyróżnieniach w Służbie Więziennej.

2. W świadectwie nie zamieszcza się informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową lub służbową.

3. Wzór formularza świadectwa określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

1. Świadectwo wydaje kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „przełożonym”, w której funkcjonariusz pełnił służbę, nie później niż w dniu ustania stosunku służbowego; przełożony do wydania świadectwa może upoważnić inną osobę.

2. Świadectwo sporządza się na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych funkcjonariusza.

3. Jeżeli wydanie świadectwa funkcjonariuszowi w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej jest niemożliwe w dniu ustania stosunku służbowego, świadectwo przesyła się za pośrednictwem poczty na adres znajdujący się w aktach osobowych funkcjonariusza lub do miejsca wskazanego przez niego albo doręcza się w inny sposób, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ustania stosunku służbowego.

4. Jeżeli funkcjonariusz nie zgłasza się po odbiór świadectwa lub nie

poinformuje przełożonego o tym, w jaki sposób i pod jaki adres należy je doręczyć, świadectwo zwrócone przez pocztę składa się w aktach osobowych funkcjonariusza.

5. Funkcjonariusz otrzymanie świadectwa potwierdza własnoręcznym podpisem na kopii świadectwa.

6. Świadectwo może odebrać osoba upoważniona na piśmie przez funkcjonariusza. W takim przypadku potwierdza ona otrzymanie świadectwa własnoręcznym podpisem.

7. Wydania świadectwa nie można uzależniać od uprzedniego rozliczenia się funkcjonariusza z obowiązków służbowych.

§ 4.

1. W razie wygaśnięcia stosunku służbowego z powodu śmierci lub stwierdzenia zaginięcia funkcjonariusza świadectwo sporządza się niezwłocznie i włącza się do akt osobowych zmarłego lub zaginionego funkcjonariusza.

2. Świadectwo wydaje się na pisemny wniosek uprawnionego do odprawy pośmiertnej członka rodziny zmarłego lub zaginionego funkcjonariusza albo innej osobie będącej spadkobiercą tego funkcjonariusza, zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

§ 5.

1. W przypadku złożenia do przełożonego wniosku o sprostowanie świadectwa po terminie, o którym mowa w art. 109 ust. 2 ustawy, przełożony w drodze postanowienia, może przywrócić termin na pisemny wniosek funkcjonariusza, który uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu służy zażalenie do wyższego przełożonego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

2. Przełożony, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa, wydaje:

- 1) nowe świadectwo w przypadku uwzględnienia wniosku;
- 2) postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa.

3. Na postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa służy zażalenie do wyższego przełożonego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. Wyższy przełożony, w terminie miesiąca od dnia wniesienia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, wydaje postanowienie o:

- 1) uwzględnieniu zażalenia albo
- 2) utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, przełożony wydaje funkcjonariuszowi nowe świadectwo, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania postanowienia w tej sprawie.

6. Postanowienie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, wymaga pisemnego uzasadnienia; na postanowienie to nie służy zażalenie.

7. Przełożony może w każdym czasie z urzędu prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanym świadectwie. Na postanowienie o sprostowaniu z urzędu świadectwa służy zażalenie do wyższego przełożonego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 6.

1. Nowe świadectwo, w miejsce wydanego uprzednio, wydaje się również w przypadku:

- 1) zmiany decyzji o zwolnieniu ze służby albo rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego mającej wpływ na treść świadectwa;
- 2) ponownego zwolnienia ze służby albo wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza uprzednio mianowanego na stanowisko w trybie art. 222 ust. 1 ustawy.

2. W świadectwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się także okres służby objęty poprzednio wydanym świadectwem oraz okres, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 10.

3. W razie wydania funkcjonariuszowi nowego świadectwa, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i § 5 ust. 2 pkt 1 i ust. 5, poprzednio sporządzone świadectwo usuwa się z jego akt osobowych i poddaje zniszczeniu.

§ 7.

Za szkodę wyrządzoną wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa odszkodowanie przyznaje albo odmawia jego przyznania przełożony, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

§ 8.

Duplikat świadectwa wydaje się w szczególności, gdy funkcjonariusz lub osoba uprawniona zwróci się na piśmie o wydanie świadectwa w związku z jego zagubieniem lub zniszczeniem.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2010 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik do rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 2010 r.
(Dz. U. Nr.....,poz....)

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej)

.....
(miejsowość i data)

.....
(znak sprawy)

.....
(nr REGON - EKD)

ŚWIADECTWO SŁUŻBY

1. Stwierdza się, że
(imię i nazwisko funkcjonariusza SW)

imiona rodziców:

urodzony(a):
(data i miejsce urodzenia)

pełnił(a) służbę w Służbie Więziennej

w okresie od do

Okres służby w Służbie Więziennej traktuje się, jako pracę o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

2. Zajmowane ostatnio **stanowisko służbowe**:
.....
(stanowisko służbowe i jednostka organizacyjna SW).

3. Stosunek służbowy ustał **na podstawie**:
.....
(podstawa prawna zwolnienia albo wygaśnięcia stosunku służbowego)

4. Funkcjonariusz został rozliczony w całości z prawa do **urlopu wypoczynkowego** w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy. Funkcjonariusz w roku ustania stosunku służbowego wykorzystał: urlopu wypoczynkowego dni, w tym urlopu zaległego dni. Wypłacono ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe, łącznie za dni.

5. Funkcjonariusz wykorzystał urlopu **zdrowotnego** dni, **urlopu szkoleniowego** dni; **urlopu okolicznościowego** dni.

6. Okresy korzystania w służbie z urlopu **bezpłatnego**:
.....
(okresy i podstawa prawna udzielenia)

7. Okresy korzystania w służbie z **urlopu wychowawczego**:
.....
.....

(okresy i podstawa prawna udzielenia)

8. Okresy korzystania w roku ustania stosunku służbowego ze zwolnienia od zajęć służbowych w celu sprawowania **opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny**:

.....
.....
.....

(okresy i podstawa prawna udzielenia)

9. Wykorzystał(a) zwolnienie od zajęć służbowych przewidziane w **art. 188 Kodeksu pracy**

10. Potrącenia z uposażenia, o których mowa w art. 228 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej

.....
(oznaczenie komornika i numer sprawy egzekucyjnej)

.....
(wysokość potrąconych kwot)

11. Okres pozostawania poza służbą, za który decyzją przyznano świadczenia określone w art. 223 ust.3 ustawy o Służbie Więziennej:

.....
.....

12. Dane zamieszczane na wniosek funkcjonariusza:

.....
.....
.....
.....

.....
(pieczęćka, podpis i stanowisko przełożonego wydającego świadectwo służby)

Pouczenie:

Funkcjonariusz albo uprawniony, może w terminie 7 dni od otrzymania świadectwa służby wystąpić z wnioskiem o jego sprostowanie. Wniosek o sprostowanie świadectwa, składa się na piśmie do przełożonego, który wydał świadectwo.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia

ustawowego zawartego w przepisie art. 109 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2003 r. w sprawie świadectw służby funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 13, poz. 136), wydanym na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.). Powyższe rozporządzenie traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, stąd konieczne jest równoczesne z tą ustawą wejście w życie niniejszego rozporządzenia. W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, za wyjątkiem dostosowania nazewnictwa do nowej ustawy o Służbie Więziennej i uproszczenia wzoru. Rozporządzenie w trakcie siedmiu lat obowiązywania nie wymagało nowelizacji, a jego stosowanie w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej nie budziło zastrzeżeń.

Projektowane rozporządzenia nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i przepisów technicznych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie
Projekt rozporządzenia dotyczy pracowników Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt został przesłany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.